

மணித்தாய் நாடும் மாதன் ஓட்டமும்

வட்டுக்கோட்டை, முருகனகம்,
முதுதமிழ்ப்புலவர் மு. நல்வதம்பி அவர்கள்
யாத்தது

முதற் பரிசு பேற்றுத்
உரிமை ஆக்கியோற்குரியது

Mother Lanka and Marathon Relay

By

Muthu Tamil Pulavar
M. NALLATHAMBY
Murukanakam, Vaddukkodai

Copy-right reserved by the Author

1/25

எமக்குத் தமிழ்வுறுத்தருளிய அருட்பேருங்குரவர்,

உயர் திரு.

தென்கோவை ச. கந்தையபிள்ளை

அவர்கள் திருவடிக்கு

இந்நால்

உரிமையாக்கப்பேற்கிறது.

நன்றிமறவாத மாணவன்,

மு. நல்லதம்பி.

உள்ளுறை.

காப்பு	..	..	1.
இலங்கைத் தாய் வாழ்த்து	..	..	1.
பாயிரம்	..	..	2.
குறித்த பொருள்	..	..	108.

காப்பு—(விருத்தம்)

கதிரை நாயக னியற்கையின் கவினிடைக் கலந்தோன்
முதிரு மாமண நறுமையி னினமையின் முகிழப்போன்
இதய தாமரை யிருந்தெமை யியக்கிடு முருகன்
சிதைவி லாதிவை நிறையதன் ருறுதுனை செயுமே.

இலங்கைத் தாய் வாழ்த்து

ஓத்தாழிசைக் கலிப்பா

தரவு

சீரேறு மலர்க்காவுஞ் செழும்பயிரின் வளனிலனும்
காரேறு வரைக்குலமும் கவின்பொவிபே ராறுகளும்
வெள்ளியவான் மருப்புடைய விறலமையுங் களிற்றினத்தோ
உள்ளுநரை நடுக்குறுத்து மொளிச்செங்கட புலிக்காடும்
மெல்லியலார் மூரலென விளங்குநகை வெண்முத்து
நல்லெழிலின் வெண்சங்கு நனிவிரவு மாழியுங்கொன்
டறிவுமலிந் துலகுவலை னமர்ந்துவருந் திருவாளார்
செறிவுமலி யிந்துவெனுந் திறற்பரவை யிடைக்கிடந்து
திகழுமொரு நித்திலமே திருந்திலங்கை யென்துணிந்து
புகழுமொரு மலரணங்கே ! பொலிவுபெறு திருத்தாயே !

காவும் நிலனும் வரைக்குலமும் ஆறுகளும் காடும் ஆழியுங்கொண்டு ஏன்க. இலங்கையை இந்து
சமுத்திரத்தின் முத்து என்று மேனாட்டறிஞர் புகழுந்து கூறுவர். வரைக்குலம்—மலைக்கூட்டும்;
வான்—பெருமை; விறல்—வலிமை; உள்ளுநரை—நீணப்பவரை; மெல்லியலார்—பெண்கள்;
மூரல்—பல்; நகை—ஒளி; எழில்—அழகு; அமர்ந்து—விரும்பி; செறிவு—இறுக்கம்; மலரணங்கு—
இலக்குமி.

தாட்டிசை

மதிக்குமுயர் விலைக்குரிய மணிக்குவைகள் கணிப்பொருள்கள் கதிக்கநனி யளித்தவித்துச் கவின்பெருக்குங் கற்பகமே !

நிதிக்கிழவு னளகையர்கோன் நினைத்திருத்தி யரசமைத்து விதிக்குவிதி யமைத்ததனை விளம்புவதும் வியப்பா மே ?

அணிகெழுமிக் கிழக்கின்க ணரியநா டுவெவன்று
துணிபிளினி முதலியவர் சொன்னபடி கடல்வழியே
வணிகநெறி தழுவிவந்தோர் வருத்தமின்றி வளங்கிடைக்கும்
பண்மிகுக்கு மென்றுநினைப் பறித்ததுவும் வியப்பா மே ?

உள்ளுமுயர் பெரும்பயிர்க ஞைநத்திருத்தி மிகப்படைத்து
வெள்ளமென நிதிபெருக்க விழைந்துமிக நலங்கானும்
வெள்ளையர்கள் விரைந்தடைந்து வேட்கையொடு நின்னிலங்கள்
கொள்ளுதவில் முனைந்தமையைக் குறிப்பதுவும் வியப்பா மே ?

தனிச்சோல்

எனோவாங்கு,

சுர்தகம்

செழுமையின் மிக்கனை பழமையிற் சிறந்தனை
சீர்மிக நிறைத்தனை பேர்மிகப் படைத்தனை
மானமும் வீரமும் வயங்கிய மன்னராற்
புரக்கப் பெற்றனை புலநெறி வகுத்தனை
நம்மா ருயிரே ! நம்பிறப் பகமே !
நாமிகக் குலாவி நலம்பெறு மில்லமே !
ஊழி யூழிந் யுயர்ந்து
வாழியர் வாழியர் மலைவிளக் கெனவே.

கணிப்பொருள்—சரங்கப் பொருள் ; நிதிக்கிழவன்—குபேரன் ; விதிக்கு—மிரமனுக்கு ; விதி—கட்டின் ; நலம்¹—பயன் ; நலம்²—இனபம் ; வயங்கிய—விளக்கிய ; புலநெறி—அறிவுதெறி.

பாயிரம்—(விருத்தம்)

(1) சீர்பூத்த விலங்கையெனுந் திருத்தாயி
னியற்கைவளன் சிறப்பக் கூறிப்

பார்பூத்த பெருமையொடு பண்டைநா
ளவளிருந்த பான்மை கூறி

நேர்பூத்த சுதந்திரமிங் கவளைடந்த
வரலாறு நெறியிற் கூறி

ஏர்பூத்த மரதனைனு மோட்டமுநன்
றியம்பிடுவா மியையு மாறே.

(வேறு)

(2) கருத்தை யீர்த்துநங் காதலைப்
பெருக்குவாள் கவிஞை

விருத்த மென்றுபின் விளங்கிய
யாப்பினில் விளம்பல்

பொருத்த மென்றுணர் புரிவினிற்
புதுமையும் பொலிய

நிரைத்த னம்பல பொருள்விர
விடுதலை நினைந்தே.

புரிவு—விருப்பம் ; புதுமை—விகாரப் புணர்ச்சி வேண்டுமிடங்களிற் பிரித்தெழுதுயமையும் பிறவும் ; சர்த்தல்—இழுத்தல், கவர்தல்.

விருத்தம்

- (1) துருவென்பாள் பலவளனுஞ் செறிகவெனும் பரிவதன
மருவின்வாழ் வளித்துநிறப் மயலொழிக்குங் கலையமுதம்
தருவன்யா னெனவிழைந்து தண்ணளியின் நாமடந்தை
மருவுஞ்சீர் பலநிறைப்ப வளர்வதெங்கள் மணிநாடு.
- (2) பூமணக்குஞ் செழுநறவின் பொலிவுமலி யழகொழுகு
காமணக்கும் புகழ்நாடு காண்பமெனக் காமர்வண்டு
பாமணக்கு முரற்சியோடு பண்டைவினைப் பயன்கெழுமத்
தேமணக்கும் படிபிறந்து திகழ்வதெங்கள் திருநாடு.
- (3) பூவினிருந் தெம்மருங்கும் புலக்கண்ணால் நோக்கிமகிழ்
தேவெனுஞ்சீர் நான்முகனார் திருத்தியநா னருத்தியோடு
கூவினுயர் வான்முகடு கொளுவுமலை பலவளத்தின்
மேவுவன தருவமென மிகநிறைத்த வரைநாடு.
- (4) வற்றிவற்றி வளங்கெடுத்து வரட்சிதந்து வறுமைதந்து
முற்றுமணல் வெளியாகி முறைகெடுக்கு மவைபோலா
துற்றபெருங் கோடையினு முயிரளிக்கும் யாறுகளால்
வெற்றிபெறு பேரருளின் மெல்லியலெஞ் சீர்நாடு.
- (5) புத்தர்பிரான் கவுதமரின் பொருந்துமடி யெனப்பவுத்தர்
சித்திதரு சிவனுரின் திருந்துமடி யெனச்சைவர்
பத்தியோடு நிமிர்ந்தேறிப் பனிநடுக்கந் தலைச்சகித்து
நித்திரையு மின்றிநனி நிமிர்ந்துபல படப்பரச,
- (6) ஆதாமென் ரெருபெயரா னுதியிலே படைப்படைந்த
முதாதை சுவடென்றே முசிலெங்கள் மொழிந்தேத்த,
மாதாய்மை மலியநின்ற மணிமொழியின் தொம்மையப்பர்
பாதார விந்தமெனக் கிறித்தவர்கள் பகர்ந்துகொள்ள,

1. பாவு—அன்பு ; மருவின்வாழ்வு—அழகிய வாழ்வு ; தண்ணளி—கருணை.

2. பூமணக்கும்—பூமிற் பொருந்திய ; நறவு—தேன் ; காமணக்கும்—காக்கள் பொருந்திய ;
காமர்—அழகு ; முரற்சி—ரீங்காரம் ; கெழும—பொருந்த.

3. புலக்கண்—அறிவுக்கண் ; அருத்தி—வீருப்பம் ; கூ—பூமி.

4. முறை—ஓழுங்கு ; போலாது—போலல்லாமல்.

5. பரச—வணங்க.

5, 6, 6 ம, 7 ம, 8 ம செய்யுட்கள் குளகம்.

(வேறு)

பெரும்பனி மாமலை யென்ன
இலங்கிடு மிமயமலை
இளமை மிகுந்துன தொன்றரை கோடி
யெனும்வய துடையதெதனு
நன்று விளம்பிட நிலநூல் வல்லுநர்,
நற்குறு மாழுனிவாழ்
நறைகொள் செழுந்தமிழ் மாமலை யென்றே
நவிலபொதி யம்போலே,
வென்று விளங்குமொ ரைந்துறு கோடியின்
மேல்வய துடையதெதனு
மிக்கெழு தகைமை நிறைத்துறு பழமை
விளக்கி யடுத்துளவாய்
ஒன்றிடு சமவெளி பள்ள மெலாந்தன்
ஞுடல்கரை யுந்துகள்கொண்
ரேமுறு பலவள ஞுதவிடு நிலங்கெடு
மொளிர்திரு வரையெனவே,

(வேறு)

(8) பனிப்படலக் கொடுமுடிக்கட் புலரியிடைக்
கதிரவனின் பண்பு காண்பார்
நினைப்பரிய வியப்படைய விளங்குசம
ஞெளியினுறு நீரா ணய
களைப்பினேடு சலசலத்துக் கதித்துயிகக்
குதித்தத்திரந்து களித்துப் பாயும்.
சினைப்புடைய மூவொலிய லெம்மருங்கும்
வளம்பெருக்கும் செழிய நாடு.

வயதுடையதென, வயதுடையதென நிலநூல் வல்லுநர் நன்று விளம்பிட எனக். இமயமலை ஒன்றரைக் கோடி யான்டு அகவை யுடையதென்றும், சிவனெளிபாதமும் பொதியமும் ஐந்து கோடி யான்டு அகவையுடையனவென்றும், நிலநூலாராய்ச்சியாளர் கூறுவர். பரசும், ஏத்தவும், பகர்ந்து கொள்ளவும், வரையெனவும் வியப்படைய விளங்கு சமனைவி யெனக்கூட்டுக்.

8. கொடுமுடி—சிகாம் ; புலரி—வைகறைப் போது ; வைகறையிற் கீழ்த்திசையிற் சூரியன் தோன் கூரும் போது, கடலையும் அதனையும் நோக்கி நோக்கி, அதன் அசைவின் செவ்விகன்டு வியப்படையாதார் இலர் ; சம்மெனுளி—சிவனைவி பாதம் ; மூவொலியல்—மூன்று ஆறுகள் ; களனிகங்கை, கலுகங்கை, வளவ கங்கை.

(வேறு)

- (9) காவிலுயர் நாகரிகக் கவின்பலவுங் காட்டியிந்தப்
பூவிலுயர் புண்ணிய(ம)நான் புரிந்தனன்கா ஜென்பவள்போல்
மாவலியாம் பேராற்றை மணிவயிற்றிற் பெற்றேடுத்துத்
தீவெனும்பேர் பின்னுகத் திறம்பெருக்கு மொருநாடு.
- (10) எத்தனையா யிரமருவி யெழிலியினை முத்தமிட்டுப்
பைத்தலைமா நாகமது படர்வதென மிகநெனிந்து
பொய்த்தலிலா தெஞ்ஞான்றும் பொலிந்திழிய மின்சாரம்
வைத்துடைய தெமதிழு மணிவிளக்கா(ம) மலர்நாடு.

(வேறு)

- (11) உலகு சுற்றிவரு மறிவு மிக்கவர்கள்
உவகை யிற்படரு முளமுளார்
ஒது வெங்கொடு விலங்கு சூழடவி
மீது யர்ந்ததொரு குன்றமென்
றிலகி நிற்பதனை முன்னர் மன்னனென
விங்கி ருந்தவ னியைந்துதன்
இறையி ருக்கையென வினித மைத்தமை
மிசைத்த லாலனுகி யேற்றியே
குலவு கற்படிகள் மிசைந டப்பவர்
கொழுத்த கொங்கைமட மாதரார்
கொண்ட பூவினெடு கோயில் நாடுவது
கூறு மோவிய (ம) நயந்து, மேல்
இலகு நற்றவிசு கண்டு கண்டுதெரு
வெய்தி ஞாலபிசை யீதுபோல்
இல்லை யில்லையென விமமல் கொள்வரை
யிருத்தி நின்றெறுவிரு நாட்ரோ..

9. பேராறுகளின் மருங்கிலுள்ள சோலைகளையே தம நிலையுள்ள இருப்பிடமாகக்கொண்டு; பண்டை-வேடர்கள் உழவராகி நாகரிகத்தைப் பெருக்கினார்கள் என்பது ஆராய்ச்சியாளர் முடிபு.

10. எழிலி—மேகம் ; மலர்நாடு—மலரும் நாடு.

11. இது சிகிரிக் குன்றை விளக்குவது. அறிவுமிக்கவர்கள் படருமுளார் அனுகி ஏறி ஓவியம் நயந்து தெருவென்று இல்லையென விமமல்கொள்வரையெனக் கூட்டுக. கொழுத்த.....ஓவியம் என்றது, பூந்தட்டேந்திய மக்களிர் கோயிலுக்கு வழிபாடாற்றச் செல்வதைக் காட்டும் ஓவியத்தை.

(வேறு)

ர மரியதுண வத்தீநனி நிறைப்பமென
அறத்தின் பான்மை
மேவுமொளி யரசர்பெருங் கடலாகு மிவையென்று
மிலிரும் வண்ணம்
வாவில நனியகழ்ந்து வான்விமுந்து கிடந்ததென
மருளச் செய்து
பூவயல்கள் பலபடைத்துப் பசியினேடு மிடிதவிரத்த
புளித் நாடு.

(13) பாடுவன மீன்களுள கேட்குங்கால் மகிழ்ச்சிமிகும்
பயிலவா மென்னும்
நாடுகள்வே றிலவாக நம்மைமுழு மதிப்போதில்
நயக்கச் செய்யும்
சடிலதோர் வாவியினை யெம்மருங்குங் கொண்டமிகி
னெழுச்சி நன்கு
சுடிவளர் மட்டுநகர் தஜைப்பயந்திங் கிசைபரப்பும்
தொன்மை நாடு.

(வேறு)

(14) செய்ய நெருப்பா மெனமருங்குஞ்
சினக்கட் புலிதன் னிரைதேடிச்
செறிந்த புதரின் மறைந்திருந்து
தீங்கில் ஸாத் மான்மறையை
உய்ய விடாது தொடர்ந்து பற்றி
யன்னக் குளகு மரமுண்ணும்
ஒளிறு நிறைந்த வெள்ளைமருப்
புடைய கனிறு பிடியோடு
நொய்ய சிறிய கயந்தலையின்
நோனு நோதல் கண்டுளைந்து
நொறுங்கு முன்னங் களிகூர
நொசிவு தவிரக வெனவழைத்து
வெய்ய நறிய புனல்காட்டி
விரைந்து விரைந்து நீராட்ட
வேடர் சிறுவ ரஞ்சாராய்
விளையாட் டயருங் காடுடையாள்.

12. மின்னேரி, பராக்கிரம சமுத்திரம், கந்தளாம் முதலிய வாவிகளை நேரே பார்ப்போர், இவ்வாறு வியப்படைவர்.

13. பயிலவாம்—மீட்டு மீட்டுங் கேட்பாம் ; முழுமதிப்போது—பூரண நாள் ; சடிலது—ஒப்பற்றுது ; மட்டுநதர்—மட்டக்களப்பு ; பயந்து—பெற்றெறுத்து ; இசை—புகழ்.

14. செய்ய—சிவந்த ; குளகு—விலங்கின் இலையுணவு ; ஒளிறு—ஒளி ; நொய்ய—மெல்லிய ; கயந்தலை—யானைக்கண்று ; நோனு—தாங்கமுடியாத ; நோதல்—துனபம் ; உளைந்து—வருந்தி ; நொசுவு—துவள்ளு ; வெய்ய—விரும்பத்தக்க ; நறிய—நல்ல.

(15) தினிந்த விருவின் முழையறங்குஞ்
 சிறுகட் குறுந்தாட் கருங்காடி
 தெளியா தடையு மாளாவந்
 தெளிந்து வெளிப்பாட் டெதிர்நிமிர்ந்து
 துணிந்து தாக்க வரல்காண்பார்
 துணையா மென்னக் கைக்கொணர்ந்த
 தோட்டுப் பனையின் கருக்கதனைத்
 தூதூ வென்று நீட்டுதலும்
 இனைந்தவு விலங்கு கைப்பற்றி
 யீர்ப்பப் பிள்ளை யுள்ளங்கை
 ஈர்ப்புண் டம்ம செங்குருதி
 யெழுந்து பாய மிகவலறி
 அனைந்த பிழைக்கு மிகவருந்தி
 யயரா தோட வதன் விரைவால்
 அயர்ந்து பழுதை யெனக்கிடந்த
 அரவஞ் சிறு மடவியுள்ளாள்.

(வேறு)

(16) உளங்கொள வேழங்க ஞன்னு நீக்கிய
 விளங்கனி வெறுமைய வெருள மந்திகள்
 இனங்கனி யெனவியைந் தெடுத்து டைத்தபின்
 விளங்குறு நாணினை விளைக்குங் காடுளாள்.

(வேறு)

(17) வெளிசெறி புதருறு கொடிகளுள் மிளகின்
 மெல்லிலை யெனமடவார்
 வெற்றிலை குவைகுவை நன்கு பறித்தனர்
 விலைபக ரப்பயனைர்
 குளக்கு வாழைகள் காடென மழையிற்
 கொழுவிய குலைதன்ரிக்
 கொள்பவர் நீர்தார வேண்டிய தில்லை
 கொடுப்ப மெனச சிவனைத்

15. இருவின் முழை—இருள் நீரம்பிய குகை ; தோடு—ஒலை ; கரடி நீமிர்ந்து நடக்கையில் முன் னங்கால் கைபோன் ருதவலின் கையெனப்பட்டது ; ஈர்ப்பா—இழுக்க ; பிள்ளையுள்ளங்கை—குழந்தை களின் உள்ளங்கை போல் மென்மைத் தன்மையுடைய உள்ளங்கை ; பழுதை—கயிறு.

16. நீக்கிய—இலைத்தியெனக் கழித்த ; வெறுமைய—உள்ளீடற்றனவற்றை.

17. மிளகினிலையும் வெற்றிலையும் தோற்றத்தில் ஒரே தன்மையன. வெற்றிலைக் கொடிகள் , ஈம்பாட்டில் நீர்வார்த்து வளர்க்காமலே, பற்றை பற்றையாகப் படர்ந்திருப்பதை இலங்கையின் பாகங்களிற் காணலாம்.

சுமை தழைத்திடு கமுகு
 தலைக்குலை பலதழுவித்
 தலைவளர் விப்பவ ரிலையென வானைத்
 தடவி முகிற்பரியத்
 தினைதரு நிறமலி யலகில மதுரச்
 செவ்விய கனிநிறையத்
 திகழ்வன பலலூர் செறிதர நன்று
 சிறப்பவ ளோம்மணியே.

(வேறு)

- (18) பெருந்தீவிய லுதவல்கில் ¹ தெனையைமணல் மருவுகரை
 பெருகவுள்ள, பயனுதவு பனையுமுள் பெருமையுள்ள,
 இருபத்தி யெனுமாவு நறையினை நிறைதவன
 மியையவளர் மலர்கொஞ்சி யதுமடிய வூட்டமடியும்
 ஒருதகைமை குலவுமெழி லுடைய ² தள பதுபனையை
 உரு ³ தகண பதமதனி லுடையபல பதியுடையன்,
 தருந்திய மெனமருவு தகைமைசெறி தரு ⁴ பயினி
 தெனைநிறைய வடையள்பல தருபயிர்கள் தமையுடையன்.

(வேறு)

- (19) *சிலந்தியின் வடிவம் பூண்டுவண் ணைத்தி
 தினம்தினம் பெருக்கலின் விளைந்து
 நலந்திகழ் காட்சி நறுமலர்க் கண்டோர்
 நயந்துதம் நாமமே நவிற்றக்
 கலந்துசீர் மரமுஞ் செடிகொடி பூண்டுங்
 கவினுற வாழ்ந்திடு மினத்தை
 நிலந்தனிற் பிறநா டலந்திட வணிந்த
 நிகரிலா நெடுமலர் வல்லி.

17. பரிய—பிடுங்க ; தினைதரும்—தினைக்கும், அனுபவிக்கும்.

18. ¹தெனை ; ²தனாப்பதுப்பனை (தனாப்பற்று) ; ³தகணபதம், தக்கணபதம்—தெற்காகிய இடம் ; ⁴பயினி—பிசின் தன்மையுடையது, இறப்பர். இருபத்தி நீளமும் நறுமணமும் வென்மையுமுடைய மலரையுடையது தனாப்பதுப்பனை. நெடுந் தொலைவிலிருந்து நோக்குங்கால் அதன் அழகு வியப் பினையும் மகிழ்ச்சியையுந் தரும். அதன் மலர் ஆண்டுக் கணக்கில் வாடாமலிருக்கும். அம்மலர் மடிய அம்மரமும் மடிந்துவிடும்.

19. *(Orchids).—இம்மலர், மலையா, பர்மாவில் உண்டெனினும், இதற்குப் பேர்போன நாடு இலங்கையே. இந்தப் (orchids) பூ, மரம், செடி, கொடி, பூண்டு என்னும் நான்கினத்திலும்ண்டு. இதைக் கண்டுபிடித்தவர்கள், தங்கள் தங்கள் பெயரை மிட்டிருக்கிறார்கள். இதைக் கிளந்தி மலர் என்று நாம் வழங்குவோம். நவிற்ற—கூற. அலத்தல்—வறுமைப்படல்.

* வண்ணத்திப் பூச்சியே கருவைக்கொண்டு சேர்ப்பது.

(வேறு)

(20) கண்ணுடையா ரெல்லாருங் காட்சிநல விதற்கினையாங்
காணே மென்னும்

ஒண்ணிறமார் தோகைமயில் பட்டமரங் களிலேறி
யுறங்கக் கண்டு
மண்ணினிலே யழகுகெட்ட தேவாங்கு மூளையுண்பான்
மயிந்தி யேறி
நண்ணிடுதற் கியலாது வருந்துகின்ற திருவனங்கள்
நன்னைப் பெற்றுள்.

(21) வாவியரு கினில்மரத்தின் வளம்பயிலுங் கிளைகளிற் சீர்
மலியத் தங்கள்

ஆவியன பேடையொடும் ஆர்பார்ப்போம் இசைப்பாட்டுக்
கமர்க் கென்று
மேவியிருந் தொன்றினேன்று மேவாத விசைபெருக்கி
விழைவை யூட்டப்
தூவயொடு கிளைவெற்றி புகலக்கோ கிலம்புலக்கும்
பொழில்க ஞன்னாள்.

(22) கொடியெடுத்துப் பேரேணி குயிற்றிமலைக் குகைகளிலே
குறிப்போ தேறிக்

கடிநறவு தொகுத்துவிரை மான்வேட்டம் புரிந்தத்சை
கலந்து வேடர்
நெடிதுவளர் முதுமரத்தின் பொந்தினிடை யடைத்தெடுத்து
நிதியாக் கொண்ட
பிடியினையார் மகப்பெறுங்கா ஒணைக்கொடுத்து மகிழ்குறிஞ்சி
பிறங்கக் கொண்டாள்.

20. ஏறும்போது பட்டமரத்தின் பொருக்குள் உடைய உடைய, அவற்றை ஒவ்வொன்றாகக் கீழே
கொண்டுவந்து நிலத்தில் வைத்துவிட்டு ஒசைசெய்யாது பதுங்கிப் பதுங்கி மீட்டும் ஏறுதல்
தேவாங்கினியல்பு. இங்ஙனாஞ் செய்கையில் உண்டாகும் நுண்ணிய ஒசை கேட்டுத் துழிலுணர்ந்து
விரைந்து பறந்து தப்பிக் கொள்ளுதல் கூடுமென்று இயற்கையிலுணர்ந்த மயில், பட்ட மரங்களை
நாடியுறங்கும் ; மயிந்தி-பதுங்கி ; வழக்கு மொழி.

21. அமர்தல்—மனம் பொருந்தியிருத்தல் ; புலக்கும்—பினங்கும் ; பூவை—நாகனவாய்ப்புள் ;
கோகிலம்—குமில்.

22. மான் தசையைத் தேனேரு கலந்து மாப்பொந்தில் ஆறுதிங்கள் வரை அடைத்துவைத்த
பின்னர் எடுத்துக் குழலியின்ற புனிற்றுப் பெண்டிரக்கு உண்ணைக் கொடுத்தல் வேடரியல்பு. குறிஞ்சி
—குறிஞ்சி நிலம் ; கடிநறவு—வாசனை பொருந்திய தேன் ; விரைமான்—விரையும் மான்.

(வேறு)

கங்கையு மாவலி கங்கையு
மணியு மினிப்பையிலே
ஆறு கடந்திட நாடு குரங்கின
மடர்மர மிசையேறித்
தம்பின் காலோடு பின்கால் தழுவித்
தலைவழி தலைதழுவித்
தகதக ஒசல் தவழ்ந்து கிளர்ச்சி
தலைப்பட மறுக்கரைமேற்
கோம்பின் படர்முடி வான மளாவு
கொழுங்குழம் யுறுதருவைக்
கூடிட விறுதியி லாடு குரங்கு
குலைப்படை யாதனவாய்க்
கம்பன் கவியி ஸியற்கை யெழுச்சிக்
கதியென நிதநிதமும்
காட்சி தரும்வகை மாட்சி நிரம்பிய
காரிகை நம்மயிலே.

(வேறு)

(24) இருந்திடினு மாயிரமிங் கிறந்திடினு மாயிரமென்
றியம்பும் பான்மை
பொருந்துமத களிறிறுதி பொருந்திநோட் பொன்றுதலைப்
புறக்கண் ணைலே
இருந்துவளர் மானிடர்பார்த் திடினிமுக்கா மெனச்சாரு
மியல்பு வாய்ந்த
பெருந்துறுகல் மலிந்தபள்ளத் தாக்குகளின் பிளவுகொண்டு
பிறங்கு நல்லாள்.

(வேறு)

(25) படப்பைப் பூகமார் பதத்துப் பாளைபோற்
பருத்துப் பாமதி பதிற்றுச் சூலினீள்
தடப்பொற் சூர்சினை வெடிப்பப் பூவிரி
தரத்துச் சீர்முகை கடுப்பத் தூர்நிறத்

23. குரங்குகள் பின்னங்காலோடு பின்னங்காலும், முன்னங்காலுந் தழுவில் ஊசலாடும். இறுதியில் ஆடு குரங்கு மறு கரைமேல் தருவைக் கூடிட, குலைப்பு அடையாதனவாய் என்று. இறுதிக் குரங்கு தருவைப் பற்றியில்லை, அசைவு ஒழியும்வரை பொறுத்திருந்து, முன் குரங்கு தன் கையை விடும். பின் கீழிருந்து ஒவ்வொன்றும் மேலே (குரங்குப் பினிப்பின் வழியே) ஏறிச் செல்லும்

24. இறுதி பொருந்திடு நாள்—இறக்கும் நாள் ; பொன்றுதல்—இறத்தல் ; துறுகல்—உருண்டைக் கல்.

திடச்சிற் ரூரிகள் திகைப்பற் றயிரம்
 தெறிப்பத் தாய்வளை திளைப்புற் றூர்ந்து
 மடப்பப் பாவையென் றசைப்பத் தேடுமாண்
 மயக்கிக் கூடுமாழ் கடற்கொள் மாதரோ.

(வேறு)

(26) உள்ளமலி யுவகைவரா, மைனையோடு முடன்பிறந்தா
 னுணர்ந்து தன்னைக்
 கள்ளாமற மீட்பெனைக் கருதிமண்டக் கிழுக்கவெனக்
 காலி லீயம்
 கொள்ளளிய கனத்தோடுங் கொண்டுபட கிருந்திறங்கிக்
 குளிக்குந் தூய
 வெள்ளி செவ்வாய் நீர்மைகொண்ட முத்தமலி கரியகடல்
 விரவக் கொண்டாள்.

(வேறு)

(27) இரத்தின மென்றன் றியம்பிடு கற்கள்
 இனியன வகழ்ந்துநன் றெடுக்கும்
 இரத்தின புரியைத் தனக்குய ரணியிங்
 கியற்றிடு மனியெனப் புனர்ந்து
 தரத்தினி லுயர்கா ரீயமே முதலாத்
 தகுபுதை கனிப்பொருள் தாங்கி
 வரத்தினி லுயர்மா நிதிக்கரு ஒலு
 மக்களொன வயங்குமா மடந்தை.

25. சங்கிள் கருப்பம், அதன் தசையிலிருந்து கமுகம்பாளோபோல் நீண்டு, பத்துத் திங்களில் வெடிக்க, அதனுள்ளிருந்து ஆயிரம் ஊரிகள் சிதறி ஊர்ந்து வளர்ந்து பெருஞ் சங்காகும். பட்பைப் பூகம்—தோட்டத்தில் வளரும் கழுகு ; பதிற்றுப் பாமதி—பத்தாசிய பரந்த திங்கள் ; குல—கருப்பம் ; தடம்—அகன்ற ; பொன—அழகு ; கடுப்ப—ஒபுப் ; தூர் நிறம்—மரவேரின் நிறம்போலும் பழுப்பு நிறம் திளைப்புற்று—பரித்து.

26. முத்துக்குளிபோன, பத்துறுத்தவின் மேற்பட்ட பாரமுள்ள ஈயத்தைக் காலிற் பிணித்துக் கொண்டு, தன் மலையின் சகோதரன் படகருகே பிடித்துதிற்குங் கயிற்றைப் பற்றியவனும் கடவினடியை யடைந்து, தனக்கண்மையிலுள்ள கற்பாரில் ஓட்டிக்கிடக்கும் முத்துச் சிப்பியைத் தான் மூச் சடக்கக்கடியவரை தங்கிப் பிடுங்கித் தன்னரையிற் கட்டியிருக்கும் பைக்குட் போட்டுக்கொண்டு கயிற்றை யசைப்பான். கண்ணுங் கருத்துமாய் நோக்கி நிற்கும் மைத்துனன், அந்துண்ணியை அசைவை யுணர்ந்து, விரைந்து மேலே மிழுத்துக்கொள்வான். அவ்வகைவைக் கவனியாது சிறிது தாழூப்பின் மூச்சுத் தினை இறக்க நேரிடும். கயிற்றை மிழுக்கும் பணியை மேற்கொள்பவன், தன் சகோதரி வாழ்விழத்தலை விழையானத்தின், பகல் முழுதும் கருத்தோடிருப்பன். அந்தக் கயிற்றுக்கு மன்றக்கென்று பெயர். வெள்ளிசெவ்வாய் நீர்மைகொண்ட முத்து—வெள்ளியும் செவ்வாயும் போல வெண்ணீர்மையும் செந்தீர்மையுங்கொண்ட முத்து.

(வேறு)

மாதரு மள்ளரு முன்பு
கதிப்ப வினாத்தமணிக்
கதிரு செந்நெல் தனக்கு நிறைத்தபின்
களியொடு விற்றலிலே
முயல்பவன் பாரத நாடு கொளும்படி
முன்பு செலுத்திவோள்
முறைநனி மாறி மரங்க ஸ்டர்ந்து
விலங்கு முனைத்துறுசீர்
வயல்க ஸ்டிந்துபல் வாவிகள் தூர்ந்திட
மாழுகி மனங்கரைவாள்
வந்தது செம்மை யெழுந்தனர் மைந்தர்
வளங்கள் பொலிந்துறுவே
மயலுறு காடுகள் நெல்வய ஸாமென
மாறுதல் கண்டிடுவேன்
வருமுயர் பழநிலை நன்றினி யென்றே
மகிழ்பவன் எம்மன்னை.

(29) விதையிடல் மிகுப்ப தொருபுறம் முனையின்
வீறை லொருபுறம் பயிர்கள்
விரைந்தன வளர்த லொருபுறம் களையை
மிகமிக்க கட்டலோர் புறமாத
ததையுறு விளைவை யரிந்தனர் தொகுக்குந்
தன்மைமற் றெருபுறங் கடாவைத்
தகவறப் பினைத்து நெவுவரைப் போங்வு.
சரித்தன ருமக்குத லொருபால்
நிதநித மொருங்கு நிகழ்ந்திட வழவு
ருமத்தியர் நினைப்பினில் வளர்த்த
நெறிவளர் பண்கள் முறைமுறை யிசைக்க
நெடுவெளி வயல்பல கிடக்கும்
பதமலி கொழுமை மட்டுமா நாடு
பயன்தர விசைந்தன நோக்கிப்
பஸ்பல ஓர்கள் விளைவினைப் பெருக்கும்
பக்குவம் பொருந்திய செல்வி.

28. பாரத நாடு கொளும்படி முன்பு செலுத்திவோள் என்று, “ ஈழத்துணவும் காழுகத்தாக்க மூம் ” என்னும் பட்டினப் பாலையடியை நோக்கி ; கதிப்ப—மிகுமாறு ; முனைத்தல்—முற்படுதல் ; மாழுகி—மயங்கி ; செம்மை—பெருமை, சிறப்பு.

29. கட்டல்—பிணங்கல் ; போரவு—வைக்கோற் போர் ; பதம்—இடம் ; மட்டுமா நாடு—மட்டக்களப்பு நாடு.

(வேறு)

(30) சிந்தையின் விழைவு செறிதரக் களமர்
சிறப்புற வளர்த்திடு பயிரை
மந்திகள் பிடுங்கிக் கெடுத்தலின் மடிந்து
வாரணத் தெச்சத்தை யிலையிற்
சிந்திடா துறுத்தி மடித்தவை வருங்கால்
தெளிவுறக் காணுமா நிரைக்க
வந்தவை யெடுத்து வளர்மிழ் தென்று
வயின்வயின் மரந்தொறு மேறும்.

(31) ஏறிய மந்தி யிலைப்பொதி யவிழ்த்தங்
கிருப்பது பிசைந்தன மணக்கக்
கூறுபுன் னற்றங் குறுகலு முளைந்து
கொம்பரிற் கையினைத் தேய்த்து
மாறுமா றிங்ஙன் புரிதவிற் குருதி
வழிந்திட வயலகம் புகாமை
பேறேன மதிக்குங் காட்சிகொண் உணவின்
பெருக்குறு வன்னிநா டெடயாள்.

(வேறு)

(32) மாணி லாவிய போர ருங்கல
மாறி லாது குலாவவே
பேணு கின்ற வியற்கை மல்கு
பெருந்து றறக்குளிஃ் தொன்றெனு
நீணி லம்புக மாழி யூடு
நிரைத்த குன்று குறுத்தவாய்க்
கோண மாமலை கொண்டி லங்கிடு
கோதை யாகிய மாதராள்.

30. வாரணம்—கோழி ; எச்சம்—மலம் ; காணுமா—காணுமாறு ; வயின்—இடம் ; விழைவு—விருப்பு ; களமர்—உழுநர்.

31. புன்னற்றம்—தீயநாற்றம் ; உளைந்து—வருந்தி ; மாறுமாறு—திரும்பத் திரும்ப ; இங்ஙன்—இவ்வாறு ; புரிதவின்—செய்தலால் ; குருதி—இரத்தம் ; பேறு—ஊதியம் ; மதித்தல்—கருதல்.

32. மாண்—மாட்சி, பெருமை ; நிலாவிய—பொருந்திய ; போரருங்கலம்—அரிய போர்க்கப்பல்கள் ; குலாவல்—பொருந்தல் ; கோணமாமலை—திருக்கோணமலை.

விவை யேழு மிங்கு
 னிருக்கு மாறு வியப்படா
 வம்புனல் துன்னு மூற்றில்
 மலர்ந்து மாரியி னூட்டுல்
 என்ன மாமகிழ் வெய்து மாலென
 வெய்தி னூர்புக லெண்ணில்சீர்க்
 கன்னி யாயினை நன்னர் என்னணி
 கானு கென்றெருளிர் கன்னியே.

(வேறு)

(34) பேருற வடக்கனுயர் பேறருள் திருப்பதி
 பிறங்கிடு நலங்கு லவசீர்க்
 கீரிமலை யென்றுபெயர் கேடற நிறைத்துளது
 கினுகிணைன வம்மலையினோர்
 பேர்பரவு மாராருவி கீழ்வழி படர்ந்துறு
 பினிக்கமிழ்த மாகி யைனவார்
 வாரியரு கிங்குதிரு நீரொழுக லென்னென
 மயங்கிட விளங்கு மடவாள்.

(வேறு)

(35) ஊரெழு வெனும்பே ஞரிடைச் சிறுகுண்
 டொன்றுபொக் கலையென வளது
 சீரெழு புத்தூர் நிலாவரை யுளது
 திருந்திட முருகமர் நல்லூர்ப்
 பேருறு பதியிற் சங்கிலி தோப்பிற்
 பெயர்யமு னுரியென் றுளது
 நேரிவை பார்த்தோர் மிகமிக வியப்ப
 நிலைப்பவ ஜௌமதுமா மலரே.

II.

(வேறு)

(36) திருவேறு பேரற நிறைத்துயர் திறப்பொலிவு
 திகழரச செய்த வேந்தர்
 சீருறு பவுத்தமத மேதகு நெறிக்குருகு
 சிந்தையி னமைத்து வைத்த
 மருவேறு கவுதம ரெலும்புநக முதலியன
 வைத்திட்ட தாதுகோபம்
 மாண்புமலி யாராம மிக்கன விகாரங்கள்
 மல்கிடு சயித்தியங்கள்.

33. ஏழு—எழு கிணறுகள் ; மன்னுதல்—நிலைபெறுதல் ; வெம்புனல் துன்னுமூற்று—வெந்தீர் பொருந்திய ஊற்று ; மலர்ந்து—களிப்புற்று ; நன்னர்—நன்று ; கானுக + என்று—கானுகென்று
34. வடக்கனா—வடக்கின்கனா ; பேறு—செல்வம் ; படர்தல்—செல்லல்.
35. பொக்கலையும், நிலாவரையும், யமுனையும் எவ்வளவு நீரை வெளியே இடைவிடாது போக்கிக் கொண்டிருப்பினும் வற்றுத் தன்மையுடையன.

குருவாய்மை கொண்டுதல நெறிநாடு மாணிகள்
 குலாவிவள ரூறைவிடங்கள்
 கோகநத வடிவிற் குளிக்குங் குளங்கள் தூண்
 குறைவிலா யிரமன்டபம்
 ஒருவாது புங்கவ னமர்ந்துபெரு ஞானமுறு
 மொப்பிலா வெள்ளரசினேர்
 ஒளிகொள்கிளை பரவுமர முடையவநு ரதபுரியை
 யுடைமையென வடையவனிதை.

(வேறு)

(37) உரவுடை யருளின் கவுதம ரூருவம்
 ஓவ்வொரு தலத்தினு மொளிரக்
 காடிக ஸிருந்து கிளையொடு பயின்று
 களித்திடு குகைகளிற் சாது
 மருவிய பவுத்த மாணிகள் கலங்கா
 டனத்தொடு தவப்பய னுகர்ந்த
 திருவினை யுடையாள் புதைபொருட் செல்வம்
 தினந்தினங் காட்டிடுந் தெரிவை.

(வேறு)

(38) தாமப் புயவலி மேவிப் பெருமை
 தழைப்பத் திருவரசர்
 தாமற் புறநனி யானுகை செய்திடு
 தகைமை தெரிப்பனவம்
 காமக் கலவி பெருக்கி விளங்கிய
 காரிகை யாருறைவும்
 காவிற்றி சிலையரி வாயிற் பெறுபுனல்
 காட்டு குனத்திறநும்
 ஏமப் பயனுறு சமய மிரண்டு
 மிருந்து குலாவியசீர்
 எழிலுறு சிவதளி யொளிகொள் விகாரம்
 இசைத்திட விருமொழியும்
 தாமெப் படியு மியைந்து வளர்ந்திடு
 சால்பு விளக்குநவும்
 சான்று தரும்பொல னறுவை பழம்பெயர்
 தந்திட நின்றெளிர்வாள்.

36. மேதகு—மேன்மையுடைய; ; தாது கோபம்—தாகொப, (மஞ்சுமொழி); ஆராமம்—உபவனம்; நந்தவனம்; விகாரம்—புத்தபள்ளி; ; சைத்தியம்—பிக்குகள் யோகம் பயிலுமிடம்; ; கோகநதம்—தாமரை; புங்கவன்—புத்தன்; ; வெள்ளரசின் ஒரு கிளையாற் பரவிய மரம்.

37. உரவுடையருவம் எனக. உரவு—வளிமை; ; சாது—சாந்தம்; ; மாணி—பிரமசாரி; ; நுகர்ந்த—அநுபவித்த

38. தாமம்—பூமாலை; ; அற்புற—அன்புற; ; உறைவு—வாசம்; ; தக்லாற் செய்த நாள்கு சிங்கங்களின் வாய்வழியே பெறும் நீர்; ; ஏமம்—இன்பம்; ; இரு சமயங்கள், சைவமும் பெளத்தமும்; ; இரு மொழி—சிங்களமும், தமிழும்; ; இது, அங்குள்ள கல் வெட்டுக்களாற் பெறப்படும். சால்பு—மேன்மை.

பாந்தொளிர் கொடுமூடி யெங்கும்
 வெண்முகில் பன்ளிகொளா
 கா னணிவரை நாடுகள் காடுகள்
 மிகுபள் னங்களென
 எண்ணில் கொண்டங் கெண்ணே வகைமழை
 மீர முறப்பொழிமாண
 இன்னில் மீதுறு தேயிலை யாதிய
 வேறி வளர்ந்திடவே
 கண்ணென மன்னர் கதிப்ப விருந்த
 கணக்கு மலிந்திடவே
 காழுறு தாலத மாளிகை கவுதமர்
 கதிரொளி காட்டிடவே
 நண்ணினர் தம்மை வியப்பி னிருத்திடு
 நலமலி கண்டியெனும்
 நன்னகர் தன்னுறு பொன்னக ரென்று
 நயந்து புனைந்திடுவாள்.

(40) தின்னிய கண்மலை நன்கு குடைந்து
 திருத்தளி யைந்தழகின்
 செவ்வி தெரிப்ப செதுக்கி முகட்டறு
 சீரிய வோவியழும்
 கண்களி கொண்டிட வட்டிகை செய்தொளிர்
 கவுதமர் திருவருவம்
 கவினுற நாற்பா னேழுடி கொண்டது
 கண்ண னிராமனென
 மண்புக மேறு பலப்பல சிலையம்
 மலையுறு சிலையானே
 மானுற நன்று வடித்திது போலெழில்
 மன்னிய தில்லையென
 விண்ணவர் மெச்சிட மன்னவ ஞெருவன்
 விற்கொடு செய்தவினை
 மேவிடு தம்பளை யூர்கொடு நின்றிடு
 மெல்லிய லெம்மவேளா.

39. கொளா—கொண்டு ; பன்ளிகொளா வீறு கொள் எனக. வீறு—பொவிவு ; அணிவரை—அழகிய மலை ; இன்னிலம்—இனிய நிலம் ; கணக்கு—தன்மை (கம்பர்கும்—121) ; நலம்—இனபம்.

40. கல்மலை, தளி—கோயில் ; செவ்வி—தன்மை ; தெரிப்ப—தெரிப்பன ; வட்டிகை—சித்திரம். பெயர்த் தெடாமல் அம்மலைக் கல்லிலேயே நிற்கும் இருக்கும் படுக்கும் உருவங்கள் வடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

(வேறு)

(41) அணியா ரசோகன் திருமைந்தன
அறிவின் முதிர்ந்த மகிந்த ஸௌபான்
துணியா வெழுந்து தீசற்குச்
சொல்லும் பெரிய திருவ றத்தின்
பணிபான் மக்கள் பவுத்தமதம்
பற்றி யொழுகிச் சிறப்பவைத்த
இஜையே யிலாத மிகுந்தலையி
ஸௌமுச்சி படைத்த விரும்பெரியான்.

(வேறு)

(42) சுருட்டு திரையின் பெரும்பரவை
துழாவிப் பயிலும் புகைக்கலங்கள்
தொடர்ந்து தொடர்ந்து நனியொதுங்கித்
துயரந் தவிர்ந்து பள்ளி கோள்வான்
உருட்டி யலைக்குங் கரையருகி
நுறுதி தளரா துஞ்சிவைத்த
ஒளியின் செயற்கைத் துறைதழுவி
யுலகின் கவர்ச்சி நனிபெற்று
மருட்டு பொதும்பர் வியன்மறுகு
வான மளாவு மாடங்கள்
வணிகத் தலங்கள் அரசியலார்
மன்றம் முதலாப் பலநிறைத்துத்
தெருட்டு கலைக்கோ ரிருப்பிடமாத்
திகழுங் கொலநும்பைத் தன்னரிய
திருவின் தலைமை நகரமென்னத்
திருந்தக் கொண்ட திருவாட்டி.

(வேறு)

(43) தம்பெருமை மிகநிறுவித் தமிழ்நிறுவிச் சிவசமயச்
சால்பு காட்டி
வெம்பகைமை தவிர்த்தரசு தனிநிறுவி விளங்கியசீர்
வேந்தர் காப்பு
நம்புமொரு பெரும்புலவன் யாழ்ப்பாடி பெற்றதென
நவிலு மாறு
தன்பழமை பெருக்கிவளர் யாழ்ப்பானை நாடுகொண்டு
தழைக்கும் டுவை.

41. துணியா—துணிந்து.

42. உஞ்சல்—செய்தல் ; பொதும்பர்—மரச்சொறிவு ; வியன்மறுகு—அகன்ற தெருக்கள் ;
தெருட்டல்—தெளியச் செய்தல்

43. சால்பு—நிறைவு.

(வேறு)

ஓ மாங்க ஞராத்துராய்
ஓல பிட்டு வளைந்துசெல் மாவலி
சாடு மோர்சிறை மீதுபே ராதனை
தாம நீள்மர மாமலர் வேய்கொடி
சாடு புலசெடி பூவிட மெங்கணும்
கொண்டு வந்து குலாவ வளர்த்தலினை
பீடு கண்டு பிறர்பிறர் மங்கலம்
பேச நின்று பெருகுநம் மாயிழழு.

(வேறு)

(45) கோணேசர் கோயிலோடு சித்திரவே லாயுதப்பேர்க்
கோயி ஸாக்கி

மாணேறு தம்பலகா மப்பகுதி வயல்சிறந்த
மன்கொண் டாக்கி
வணேறு குளங்கள் தொட்டிங் கெழிலேற நலங்கள்செய்த
இளங்கோ வென்னும்
சேணேறு புகழ்படைத்த குளக்கோட்டன் தொடர்பபெற்ற
சிறந்த நங்கை.

(46) கம்போடி யாவெனப்பேர் கண்டுவளர் நாடுகடல்
கடந்து போந்து
வன்போடு மடிப்படுத்தித் திறைவாங்கி யாண்டிருந்த
மன்னா ஞேடு
முன்போடு பலசமரிற் பகைத்தாரை முருக்கிநின்று
முறைசெய் தாண்ட
மன்பேரி னரசர்களாற் புகழ்மலிய மானமுற
வளர்க்கப் பெற்றுள்.

44. உரைத்து—தேய்த்து ; உராய்—உலாவி ; சாடும்—மோதித் தாக்கும் ; சிறை—பக்கம் ; பெருகு
தல்—இன்னு மின்னுங் கொண்டுவந்து சேர்த்தலாற் பெருகுதல்.

45. தொடுதல்—தொண்டுதல் ; ஏண்—பெருமை ; சேண்—தூரம் ; “ முன்னாட் குளக்கோட்டன்
மூட்டுந் திருப்பணியை ” எனத் தொடங்கும் வென்பா கோட்டை வாயிற் கல்லிற் பொறிக்கப்பட்டு மங்கிக்
காணப்படுவதை இன்றுங் காணலாம். இந்தியாவிலிருந்து கப்பல் வழியே கொண்டுவந்த தீரிய
மன்னைக் கழி நிலத்திற் கொட்டி வயலாக்கின்னென்ப.

46. வன்டு—வன்மை ; திறை—கப்பம் ; முன்டு—வலிமை ; முருக்கி—அழித்து ; முறை—நீதி
மன்பேர்—மிக்க புகழ்.

- (47) கீழ்த்திகையி னிதுபோலுங் கோப்புநலன் வாய்ந்ததொ
கிடையா தென்னத்
தாழ்த்துதவில் ஸாத்திருத் தலையாகும் யாழ்ப்பாணம்
தன்னில் மேனுள்
காழ்த்தகர வலம்படைத்த ஒல்லாந்தர் கட்டியதோர்
கோட்டை கான்பார்
வாழ்த்தெடுப்பச் செயற்கையேழி வியற்கையொடு வளர்த்துமிக
வயங்கி வாழ்வாள்.
- (48) இந்தியநாட் டினிலிந்துக் கோயில்களிற் பெரியமணி
யேற்று ரிங்னன்
வந்தரசு புரிந்துநின்ற பறங்கியர்கள் தமக்குரிய
மதத்துக் கோயிற்
சந்ததமும் அடியாக்களை வணங்கவழூத் திடுந்தகைமை
தலைக்கொண் டாக்கும்
அந்தமுறை யிங்குமுறு காலத்தா னமைத்தொழுகும்
ஆழுகு பூண்டாள்.
- (49) சிந்தையினைக் களிக்கவைக்கும் சிற்பநலம் மிகநிறைத்துத்
திகழ்ச்சி மேவிச்
சந்திரசே கரன்கோயி லென்றுபெயர் நனிகுடித்
தகைசால் வேந்தர்
நிந்தையறப் புரந்துநின்ற திருத்தேவன் துறைக்கோயில்
நெகிழப் பின்பு
வந்தடைந்த பறங்கியர்கள் வலிந்தழித்த நிலைநோக்கி
வாடி நிற்பாள்.
- (50) நிறைகிழக்கில் விளங்குபல தேயங்கள் தம்பழமை
நிகழ்த்துந் தன்மை
குறைவுடைத்தா மெனவருந்தத் தனதுபண்டை வரலாறு
சூறும் பான்மை
செறிவுறுத்திப் பாலியிலே யெழுதிவைத்த பெருமையிக்க
சேர நின்றுள்
கறைதவிர்த்த பலசெயல்கள் நிகழவைத்த மன்னரிசை
காத்து நின்றுள்.

47. காழ்ப்பு—வயிரம் ; வயங்கல்—விளங்கல்.

48. பெரியமணி—கோபுரத்திலே தொங்கவிடும் கண்டாமணி.

49. தேவன் துறைக் கோயிலின் பண்டைப் பெயர் சந்திர சேகரன் கோயிலென்பது. வலிந்தழித்த—வேணுமென்றே அநியாயமாயழித்த.

(வேறு)

மன்னிட வென்வயி னுற்றிடு
மக்கள் புகழ்க்குரியார்
சிங்களர் தமிழர் பறங்கியர் சோனகர்
திண்மை மலாய்ரெலாம்
இங்கு குலாவி யிருந்துறு மொற்றுமை
யெய்தி விளங்கிடவே
தங்களு ளன்பு பெருக்குக வென்ற
தவப்பொருள் நன்றருள்வான்.

(வேறு)

- (52) சிங்களமுந் தமிழ்மொழியுஞ் செம்மையுறத் திகழ்ந்துலவ
அங்கிலமென் ரூலகமெங்கு மனிறிறைக்கு மொழிகுலவப்
பொங்கறபு மொழிபயிலும் போக்குயரப் புலம்பெருக்கிக்
கங்கையொரு நான்கொன்றுக் கலந்துசெறி கடலைன்யான்.
- (53) தனக்கெனவா மூதுபிறர் தமக்கெனவாழ் தனித்தகைமை
முனைக்கவெழி லரசுநிலை முனிந்துமனை மகத்துறந்தோன்
நினைக்கமுடி யாத்தவ நெறியாளன் அருளாளன்
சினக்குமை கடிந்தபுத்தன் திருவடியைத் தொழும்நாடு.
- (54) முந்துபல நெறியானு முனைப்பகற்றி முனைவனருள்
சந்ததமும் பெறல்வாய்க்குந் தத்துவச்சீரச் சைவமெனும்
இந்துமதந் தன்பழமை யெம்மருங்கு மிக்காட்டிச்
சிந்தனைக்கோ ரிருப்பிடமாச் சிவம்பெருக்குஞ் சீர்நாடு.
- (55) எல்லாரு மொருகுலத்தார் யாவருக்கும் வேற்றுமையிங்
கில்லையென அறம்பெருக்கி இறைதொழுச்செய் யிசலாமும்
நல்லபொறை யடிகளென நவைதீர்ந்த கிறித்துவெனும்
சொல்லழக னமைத்துவைத்த துறைமதமும் துதைநாடு.

52. புலம்—அறிவு.

53. முனைக்க—முற்பட ; முனிந்து—வெறுத்து.

54. முனைப்பு—அகங்காரம் ; முனைவன்—இறைவன்.

55. துறைமதம்—பூர்ட்டெல்தாந்தம் கத்தோலிக்கம் முதலிய பகுதியைப் பைய மதம். துதை—துதையும், செறியும்.

(வேறு)

(56) பொன்னெனவே போற்றுதலி ன் மீமெனும் பெயரிலே
பொலிவா ளன்பார்
மின்னெனவே யிலங்குதலின் இலங்கையெனும் பெயரோடு
மிலிர்வா ளன்பார்
இன்னெனபல் பெயர்பொலிய இன்னணம்பல் சிறப்பினெடும்
இலங்குந் தூய
அன்னைபிறர் தளைநொறுக்கி அணியுரிமை யடைந்தநிலை
யறைவா மன்றே.

III

(57) ஒருவணி க நெறிகுறித்திங் குற்றெழுந்தார் பறங்கியரோ
டொல்லாந் தப்பேர்
மருவியவர் முந்தாருண் டகவையிந்த மணிநாட்டின்
மல்லல் வாய்ந்த
கரைக்கொலாந் தமவாக்கிக் கண்டியினைக் கண்ணுறுங்
கானு ராகி
வெருவரல்கொண் டங்கிலர்க்கே பிடித்தவிட மத்தனையும்
விட்டுப் போனார்.

(58) ஆங்கிலர்கள் தாம்பறித்த பகுதியோடு பதினெண்ணான்
டமைந்த பின்னர்
ஒங்குவளைக் கண்டியெனு நாடொருவர் துணையானே
யற்றுந்து பற்ற
வீங்குபுக மிலங்கைநிலை வேருக அரிக்கொடியும்
வீழ்ந்து போகத்
தாங்குபெரு மானமிகத் தமைவருத்த விலங்கையர்கள்
தயங்க லானார்.

(59) என்பாவ மியற்றினமென் ரெல்லோரும் பிறர்குடிக்
ளைக்கை யொப்பம்
இன்போட வெழுதிநிற்ப், அங்கிலமே கற்றவர்கள்
இனிதுய்ந் தேற
நன்பேறிங் கிலராகிப் பலரெளிய வாழ்க்கையிலே
நடந்து சாயத்
துண்போடு சமமிழந்து தொழில்சுருங்கி மாந்தர்பலர்
துவவா லானார்.

57. மல்லல்—வளப்பம் ; வெருவரல் கொள்ளல்—அஞ்சதல் .

58. ஒருவரென்றது, ஏவப்பளையை ; உறழ்தல்—மாறுபடுதல், பகை கொள்ளல்.

59. பிறர் குடிகள் என—பிரித்தானிய பிரசைகள் என ; இன்பு ஓட—இன்பந்தொலைய ; நன்பேறு—நல்லதிர்ஷ்டம் ; துவவால்—மெவிதல்.

ஈத யரைகுறையாய்க் கற்றபின்னர் அளவில்பிழை
 யமைந்திட்டாலும்
 வைலத்திற் பேசுதலும் எழுதுதலும் அதிசிறப்பென்
 ருண்ணேர் தேடி
 இங்குவைத்த பெருநூல்கள் கண்ணலும் பாராராய்
 எங்கள் முன்னேர்
 பங்கமற வூரைத்ததிரு வறங்களெல்லாம் அறியாராய்ப்
 பரவ லானூர்.

(61) சிங்களத்திற் செழுந்தமிழிற் சிந்தைகவர் செழும்பாக்கள்
 செறிந்திட்டாலும்
 இங்கவைக விழிவுடைய வெனக்கருதி மேநுட்டா
 ரிசைத்த பாக்கள்
 மங்கலமே நிறைந்தவென வரம்பிகந்து மயங்கினராய்
 வாழ்க்கை மாற்றித
 தங்களுக்கோர் பொருளிலராய்த் தமதுமுன்னேர் தகைமறந்து
 தளர லானூர்.

(62) வீட்டினிலே குழந்தைகளும் தாய்மொழியிற் பேசுதலை
 விரும்பா ராக்
 நாட்டமெலா மிளமைதொட்டே யங்கிலத்துக் காக்கவழி
 நன்கு செய்து
 சூட்டுறவு தாய்மொழியிற் பேசுவா ரோடுநீக்கக்
 குறித்துத் தாமும்
 சட்டமுறு சபைகளிலே பிழைமலியத் தாய்மொழியை
 யியம்பிப் பூத்தார்.

(63) விழுவுகளி கொள்ளிறைத்து வேந்தர்பலர் வறுமையற
 விளைத்த சீர்த்தி
 உழவுதொழில் முதலாகப் பயன்பெறுக்குந் தொழில்புரிதற்
 குளங்கொள் னாராய்
 இழிதகவா மிவற்றுனென் ருத்தியோ கத்தினையே
 யெவரும் நாடப்
 பழையநிலை சுருங்கிவிடப் புதியபல காட்சியிங்குப்
 படர்ந்த வன்னேர்.

61. வரம்பிகந்து—அளவு கடந்து.
62. பூத்தார்—பொவிவெபற்றார்.
63. உழுதல், விதைத்தல், நாற்று நடிதல், கலைபிடிகள், அறுவடை, சூழ்மிதித்தல் முதலிய ராவற்றையும் விழாக்களாகக் கொண்டாடினர். இழிதகவு—இகழ்ச்சி.

- (64) கண்டிபறி பட்டதன்பின் ஒருதூற்று முப்பதின்மேற்
கழிமு வாண்டு
தெண்டிரைகு மீழமெனுந் திருநாடு பஸ்வழியில்
திருந்திற் ரேனும்
கொண்டபெருங் குறிக்கோளின் வலியிழந்து நிலைதளர்ந்த
குடிகள் வாழ்வில்
மின்டுமிடி தலைவிரிப்ப மிகமெலிந்து தவித்ததென்றல்
மிகையா காதே.
- (65) இந்நிலையை நினைந்து நினைந் திரவுபக லோயாமல்
இலங்கைத் தாயின்
மன்விலங்கை யுடைத்தெறியு நாளென்நா எனமறுகி
மனித வாழ்வின்
உன்னதமா மிலக்கிங்ஙன் தாம்பிறந்த தாய்நாட்டை
யுயர்த்தி யாவும்
தன்னிடத்தே படைத்தொளிரத் தகுவனசெய் தமைதலெனத்
தக்கோர் தீர்த்தார்.
- (66) சிறையின்றிக் குருதிக்குஞ் செயலின்றிக் கையேந்துள்
சிறுமை யின்றி
நிறைநின்று தம்முரிமை நிகழ்த்தியந்த வங்கிலர்தாம்
நினைந்து தங்கள்
குறைகண்டு தருதுநும் துரிமையெனக் கொடுத்திடலுங்
கொண்டு வெற்றிப்
பறைநன்று முழக்கியினிப் பயன்கு பெறுதுமெனப்
பதங்க ளேற்றார்.

IV.

(வேறு)

- (67) ஓரார் தங்களை யுண்மை யுணர்த்தி
யுவப்பச் செய்தவிலே
ஒற்றுமை தழுவி நடந்திடு மாறுரை
யுறவி னுரைத்தவிலே
ஆரா யினுமவர் நம்மவ ரெனவே
யன்பு செலுத்தவிலே
ஆட்சி புரிந்திடு சூழ்ச்சியொ டைவிடு
மசையா நிலைதனிலே

64. குறிக்கோள்—இலக்கு ; மறுகல்—சழலல், கலங்கல்.
65. நிறை—நீதி ; தருதும்—தருவோம்.
67. ஓரார்—உணரார் ; சூழ்சி—நுண்ணறிவு.

நிலை கொண்டு விளங்குந்
 தெளிவுறு கடமையிலே
 , பெரியார் சேனே நாயக
 தேமொழி மாமணியே
 பாரார் புகழ் விலங்கையி ஞட்சிப்
 பயனூர் தலைவனென(ப்)
 பாரந் தாங்கினர் வீரந் தாங்கினர்
 பகையற வாழியவே.

(வேறு)

- (68) ஆயிரத்தோ டொன்றியதொள் ஓயிரத்து நாற்பானெட்
 டமையு மாண்டின்
 மேயசித்தி யற்றிடுபேப் புறுவரியி ஞன்காநாள்
 விழவி ஞப்பன்
 தோயருத்தி யொற்றுமையன் புந்தவுந்த மக்களெலாந்
 தொழுது வாழ்த்தத்
 தாயொருத்தி யிலங்கையெனுந் தவமடந்தை தனிமகுடந்
 தாங்கி ஞளே.

(வேறு)

- (69) கோயில்கள் பள்ளிகள் கூடி மாந்தர்கள்
 தூயன நறுமலர் தூவிக கைதொழுத்
 தாயிவள் பூண்டிடு தனையு பைந்தது
 நேயுறு வாழ்வருள் நிறைய வென்றனர்.

(வேறு)

- (70) நம்பியரு நங்கையரு நல்லமுதி யோரும்
 பம்பியினி யென்னகுறை பண்டையினு நன்றே
 நம்பொலியு மன்னைதனை நாகவள நாடென்
 றிம்பரில் வளர்ப்பமென வெங்குமெழு லானூர்.

(வேறு)

- (71) பெற்றன ஜௌதுதாய் பீடு மல்கிய
 நற்றிரு வழிமையை நவைத விரந்தியாம்
 கொற்றமு மெழுச்சியுங் கூட மாகிழ்
 வுற்றன மெனவிசை யுவந்து பாடினார்.

68. ஆயிரத்தோ டொன்றிய தொள்ளாயிரத்து நாற்பானெட்டு—1948 ; பெப்புறுவரி—February நாப்பன்—நடவே, மத்தியில் ; அருத்தி—விருப்பு ; உந்த—முன்தனள்.

69. தூயன—தூய்மையுடையனவாகிய ; தொழு—தொழுது ; நே—அண்டு.

70. பம்பி—சேறிந்து ; நாகவளநாடு—தேவருலகம்.

71. பீடு—பெருமை ; நவை—குற்றம் ; கொற்றம்—வெற்றி ; ஏழுசி—இறுமாப்பு.

(72) எம்மைக் குறைசெயு மென்மைப் பொருளொடும்
 எம்மற் புறுகொடியாம்
 சிம்மக் கொடியினை யங்கிலர் தாழ்த்திய
 சிறுமை தவிர்ப்பமென
 நன்மைப் படுபொருள் நன்கு கொள்ளாநனி
 நாடினர் நிறைநிறையே
 தம்மைக் களிமகிழ் வுந்திட வேற்றினர்
 தட்டற வானுறவே.

(வேறு)

(73) நலமலி தோரணை நாற்றி வாழூகள்
 குலையன வாயிலிற் கூட்டி யில்லெல்லாம்
 கலைவளர் தீபங்கள் கால மாந்தர்கள்
 பலவிழ வயர்ந்தனர் பயனை யுன்னியே.

(வேறு)

(74) முதிய பெண்டி ரினைய பெண்டிர்
 முறைகு னிந்து தாள்களை
 முன்மு டக்கி நன்கி ருந்து
 முழவு சூழ்ந்த டித்தடித்
 திதய மொன்ற வரிமை யெம்
 மிலங்கை யன்னை யெய்தினாள்
 ஏடி வாடி யொன்று சூடி
 யெங்கள் பங்கை யெய்துவோம்
 துதிமு முங்கி விதியை வென்று
 துயரோ முந்து வாழுவோம்
 தூப தீப மிட்டி ராதொ
 டர்ந்து றங்க லின்றியே
 மதியை வென்ற முகம லர்ந்து
 மங்க லங்கள் பாடுவோம்
 மாதர் வெற்றி கொள்க வென்று
 மாறி மாறி யோதினார்.

72. என்மை—எனிமை ; அற்பு—அண்பு ; வலித்தல்—விகாரம் ; நன்மைப்படு பொருள்—நல்ல கருத்து ; கொளா—கொண்டு ; தட்டு—தடை.

73. நாற்றி—தொங்கவிட்டு ; கலை—ஒளி ; கால—பிரகாசிக்க ; அயர்ந்தனர்—கொண்டாடினர்.

(வேறு)

மடுடைச் சிறந்த யானைகள்
ரபெரியரப் பெரிது தாங்கிட
நாரிய ராடவர் நடந்து மல்கிட
தூர்வல மெழுந்ததிங் குவரி யென்ன வே.

(76) கண்டியர் நடனமுங் கணிந்த கும்மிபா
டொண்டொடி மகளிரி னுவக்கு மீட்டமும்
திண்டிறற் பல்லியஞ் சிலம்பு மோதையும்
மண்டின யாங்கனும் வான்து ஓங்கவே.

(வேறு)

(77) அன்று தொட்டி லங்கை வீற டைந்து மாச கண்றுசீர்
நன்று முற்று மாறு கொண்டு நானு நானு மேறியே
வென்றி யுற்ற லங்கல் சூட விண்ணு லாவு கோளேலாம்
நின்றி சைக்கு மென்று கோளி னிலைகு றித்தி யம்பினார்.

(வேறு)

(78) செவ்விய வரத்தினர் திறத்தினர் நயக்கும்
சீரியர் வியக்குமுயர் காரிய நிறைப்போர்
அவ்வவர் துறைக்கனுறும் அவ்வவ பணிக்கே
அன்புருக இன்பமைய ஆண்மையை நிறைப்போர்
தெவ்வரையை யஞ்சலர் திகைப்பில ரிலங்கைச்
செல்வியுயர் செல்வமலி செம்மையின ளாகும்
கவ்வைதம கவ்வையென வெண்ணிவளர் கண்ணூர்
காவலி னமைச்சரென மேவிமுனை கின்றூர்.

75. பேரியல்—புகழ் பொருந்திய ; உவரி—கடல்.

76. பல்லியம்—வாத்தியங்கள் ; சிலம்பும்—இசைக்கும் ; ஒதை—ஒசை ; மண்டின—செறிந்தன ; துளங்க—அசைய.

77. இது சோதிடர் கூற்று. கோளினிலை—கிரகங்களின் நிலை.

78. உரம்—வலிமை ; திறம்—சாமர்த்தியம் ; நயக்கும்—விரும்பப்படும் ; துறை—பகுதி ; அவ்வவ—அந்த அந்த ; தெவ்வரை—பணகவர் வார்த்தை ; அஞ்சலர்—அஞ்சார் ; கவ்வை—காரியம் ; கண்ணூர்—கண் போன்றவர்.

(வேறு)

(79) இலங்கைமக்கள் வறுமைபினி பக்கமையின்றி யினிவு
கேற்ற யாவும்

கலங்கவின்றி யாற்றுகின்ற அமைச்சருளம் நாடோறும்
கதிப்பக் காண்டும் ;

நிலங்குலவு கல்லேயாத் திட்டமொன்றே பசிக்கொடுமை
நிலவா வண்ணம் .

வலங்குலவு வளர்க்குமெனிற் பலங்குலவு மேனையன
வழுத்த லாமோ ?

V

(80) இதந்தரு நாற்பா ஞெண்பதா மாண்டி
ஞெய்துபெப் புறுவரி நான்கிற

சுதந்திர மட்டந்த நினைவினை ஸெழுப்புந்
துகள்ரு கோபுர விழவிற்

கதந்தரு மரத ஞேட்டநாற் றிசையுங்
கதிப்பொடு விராக வென்று

மதங்குலம் மொழியின் பிளவுக ளொழித்த
மனத்தினர் பிரதமர் வகுத்தார்.

(81) ஈடிய புகழோன் எழிற்பொதிப் பீத
சென்பவ ணதீனியா வெனுறந் தாய்

நாட்டினை யடர்க்கப் பிறர்வரல் கண்டு
நலிந்தனன் கிளர்ந்தன னுகி

ஒட்டமே லோட்ட மோடினன் வெற்றி
யுறப்பணி புரிந்ததே மரதன்

ஒட்டமாம் ஈண்டும் அத்தகை யஞ்சல்
உருற்றிய துண்டென்ப வரவோர்.

79. காண்டும்—காண்பேம்.

80. 1949 ம் ஆண்டு பெப்புறுவரி 4 ம் நாள், இலங்கை ஓராண்டின்முன் சுதந்திர மனந்ததை நினைப்புடுத்தற்காக, “டொரிந்டன்” சதுக்கத்தில் எழுப்பும் கோபுரத்துக்கு, பிரதமரால் அத்திவாரக் கல் இடப்பட்டது. துகள்ரு—குற்றமற்ற ; விராக—கூடுக ; கதம்—வலிமை ; வகுத்தார்—கட்டின் யிட்டார்.

81. அடர்த்தல்—தாக்கல் ; நலிந்தனன்—நலிந்து, வருந்தி ; கிளர்ந்தனஞுகி—உள்ளக சினர்க்கிச் சொன்னவஞுகி ; உருற்றல்—செய்தல் ; உரம்—அறிவு.

விடுத்த அறிவுறு நிதியி
 னமைச்சர்யாங் கணுமறை கூவிப்
 யழுந்து படர்ந்ததென் ருவப்பப்
 பலமத களிறுக விடையே
 மவவலை யணிந்த மழபிடி கருண்று
 மனங்கொள வணிவரல் மானச்
 செவவிய நடையின் செல்வியர் திணிந்த
 நம்பியர் திரவோடுந் திரவ்வார்.

(வேறு)

- (83) “ ஒருதேய மக்களெல்லா மோரிலக்கை நோக்கிமிக
 வயர்தல் வேண்டும்
 பிரிவேது மடையாமல் விணைசெயலி ஞெத்துழைப்பைப்
 பெருக்கல் வேண்டும்
 பெரியார்மற் றெனியரெனப் பிணங்காமற் பொதுநலத்தைப்
 பேணல் வேண்டும்
 விரிவாக விவைவிளக்க மரத்னையாங் குறித்த ” தென்
 விரும்பி யார்த்தார்.

(வேறு)

- (84) “ வெற்றியன் ஏறுற்றுமை மிகுந்த போட்டியன்
 றுற்றபே ரொத்துழைப் புணர்தல் வேண்டுமென்
 றிற்றைஞான் ஏற்படமீ திங்கு நாட்டினம்
 மற்றிது தெரி ” கென மகிழ்ந்து வாழ்த்தினார்.

(வேறு)

- (85) செம்மைநெறி கோலியுயர் செல்வமுற நின்றுள்
 நம்மரிய தாய்ப்பிறர் நலித்ததனை நூறி
 இம்மையி ஞெருத்தியென வெய்தியொ ரியான்டுள்
 நம்மைமகிழ் வித்தனள் நயந்தெழுவ மென்றார்.

82. அறைக்கல்ல—ஒருவரை யொருவர் ஓட்டப் போருக்கழைத்தல் ; பவவம்—கடல் ; மெனவல்—
 மவவல்—மல்லிகை ; மதகளிறு—மதம்பொருந்திய ஆண் யானை ; மழபிடி—இளமை மாருத பெண்
 யானைகள் ; களுண்று—நெருங்கி ; மான—ஓய்ப ; அமைச்சர் உவப்ப எனக் கூட்டுக.

83 ம 84 ம செய்யுட்களில், மேற்கோட் குறிக்குள்ளாலை, நிதி மந்திரியார் கூற்றுக்களைக் கொடுத்துக்
 கூறியன. மற்று—அணை ; தெரிகென—தெரிகளன ; இற்றைஞான்று—இன்று.

85. தனை—விலங்கு ; நூறி—அழித்து ; ஒருத்தி—ஒப்பற்றவள்.

(வேறு)

(86) ஒருதுளி குருதிய முகுத்தல் செய்கலா
திருத்தி, யுரிமையின் கிண்டி நெய்தினான்
மரதனி விளிவளர் வலிமை காட்டிட
விரைகுவ மென்மிக விழைந்த றைந்தனர்.

(87) அறைந்தவ ரிருமதி யாறு நூற்றுவர்
மறந்தனர் பினக்குகள் மான மூரந்தனர்
நிறைந்தனர் நம்மீன நெடிது வாழ்க்கெனச்
செறிந்தன ரணியெனத் திங்க்கள் தோறுமே.

(வேறு)

(88) பனிகு வீர்க்குநா மினைதல் கொண்டிடேம்
பகல்வெ யிற்கணே படர நொந்திடேம்
முனைம தத்துமா புலியை யஞ்சிடேம்
முழைகி டக்குமெண் கினைய மஞ்சிடேம்
நனைம மழக்குமா மலைவ முக்கெலாம்
நவித லில்லையால் வலிதி ஞேடுவாம்
அனைசி றக்குமா றரிய சூழுவாம்
அங்பி னுலைஞ முன்பு பேசினார்.

(வேறு)

(89) தலைமைமலி நான்குமீன தமிழுமிருந் தெழுகவெனத்
தக்கோன் கூறும்
மகிமைமலி வினைப்படியே வடமுனைக்கும் கீழ்முனைக்கும்
வளம்பெற் ரேஞ்சிக்
மிகுமினிய தென்முனைக்கும் குடமுனைக்கும் பெயர்தெரித்து
விரைவி நெய்தி
அகமலிய வழிநிரையி னணிவகுத்தா ரவர்களூர்ச்சி
யறையற் பாற்றே ?

86. உகுத்தல்—சிந்தல் ; செய்கலாது—செய்யாமல் ; இருந்தியுரிமை—பெரிய செல்வமாகிய சுதந் திரம்.

87. இருமதி யாறு நூற்றுவர்—ஆயிரத்திரு நூற்றுவர் ; மானமூரந்தனர்—மானமூரப் பெற்றனர் ; நம்மீன—நம்மான்னை ; நிறைந்தனர் செறிந்தனர்—நிறைந்த செறிந்தனர் ; அனீ—படை வகுப்பு.

88. இனைதல்—வருந்தல் ; படர—செல்ல ; மதத்துமா—யானை ; முனை—முனைகின்ற ; என்கு—கரடி ; முன்பு—வலிமை .

89. தக்கோன் என்றது நிதி மந்திரியை ; வடமுனை—பருத்தித்துறை ; கீழ்முனை—மட்டக் கன்பு ; தென்முனை—தேவன்துறை ; மேல்முனை—காலிமுக மைதானம் ; அகமலிய—உள்ளம்பூப் ; அறையற்பாற்றே—சொல்லுந்தரத்தத்தோ.

ரும் பொலிபருத்தித் துறைப்பதியின் முந்தாநாட்
 பட்டங்கு கங்குலி
 ஸழிலின் வடக்குவிழா நல்லோர்கள் பெரியோர்கள்
 நாப்பன் தோன்றுப்
 பல்லியங்கள் ஒலித்திச்சொற் பாப்பலைழ முடியெனவெண்
 பனந்தோ பேந்தும்
 செல்விதிரு யாழிப்பாணம் சுருளேந்திப் பவனிவந்தாள்
 திகைக்கு மாரே.

- (91) மணியோசை கேட்டவுடன் பனிநுக்கந் தனைச்சிறிதும்
 மனங்கொள் ளாராய்
 அணியாடை பனிபூண்டவ் வழகூரார் தீரன்டுமொய்த்தார்
 அதனைக் கேட்டுத்
 தனியாத் வேட்கைகொண்ட கிழமீட்கஞ்ச தண்டுன்றித்
 தலைப்பட் டம்மா
 துணையேது மின்றியெங்கள் தவவல்களை யோட்டுவது
 துணிவே யென்றார்.

(வேறு)

- (92) சீருறு செல்வன் மாணவ ணைருவன்
 திகமோ லைச்சருளோப்
 பேருற வங்கன் பெற்றன ணேட்டாம்
 பெரிது நடந்ததுவே
 சூருறு செலவது தென்றிசை போயது
 சூறுதல் வாய்வதுவோ ?
 நேருற யாவையு நெடுவழி கண்டவர்
 நெடிது விளம்புவரே.

- (93) சரித்திரப் பழமை வாய்ந்த தலைகளின்
 வழியே போகி
 உரைத்தபா ராளு மனந்த துறுப்பினர்
 மூவர் கூட
 நிரைத்தன ரோடிச் சென்றார் நினைத்ததை
 முடித்தான் பின்னேன்
 வரத்திரு ஏட்டொயா னோர்பெண் வாங்கினள்
 சருளை யம்மா.

90. முந்தாநாள்—முன்னுளின் முன்னாள் ; நாப்பன்—மத்தியில்.
 91. தனியாத் வேட்டை—அடக்க முடியாத ஆசை ; தவவல்கள்—இனவல்கள்.
 92. சூருறு செலவு—மிகக் செலவு ; செலவு—செல்லுதல், ஓட்டப் பிரயாணம் ; வாய்வதுவோ—பொருந்துவதோ, இயல்வதோ.
 93. போகி—போய்; பாராலுமன்றத் துறுப்பினர் முஹாவார்—V. T. Nanayakara M.P. Matale, H. R. U. Premachandra, 2nd M. P. Kaduganawa, N. H. Keerthiratna, M. P. Kegalle பின்னேன்—இறுதியிற் சென்றேன் ; நினைத்ததை முடித்ததாவது, ஓலைச் சுருளைக் குறித்த பெண் மணியிடங் கொடுத்தமை ; அம்மா—அசை.

(வேறு)

(94) பாலுந் தெனும் பண்ணமை விழவும்
பயிலச் சீர்பொலிவார்

சேலின் கண்ண ராக்கிடு சோற்றுச்
செல்வ மிகச்செறியும்
கூலம் பொலிதரு மட்டு நகர்க்கட
கூறுங் கீழ்முனையின்
சிலம்பொலிதரு விழவு தொடங்கச்
செலவு தொடங்கியதே.

(95) செல்லுங் காலைக் கல்லோ யாவின்
திட்டங் கண்டயரச்
சொல்லுஞ் செல்லை மாய்க்கு மருந்தே
துரித முறக்கவாய்
வெல்லும் படியிம் மரதனை யாங்கள்
விழைந்தமை நின்விளைவே
அல்லும் பகலு முறங்கா தெழுகென்
றப்புற மேகினரே.

(96) தந்துனை யாமென வாழுபவர் தம்பணி
தாங்கொன்ன டிலரென்றேர்
நிந்துனை போயற, முந்தைய ரேமு (ம)
நிலைப்ப மெனப்புகல்வார்
சிந்துனை யாலு நினைப்பரி தாய்
சிலைக்கா லப்பழையோர்
விந்துனை வேடர்க் ஸிருவர் தொடர்ந்து
விரைந்தன ரோடினரே.

94. கூலம்—தானியம்.

95. கல்லோயாத் திட்டத்தைப் பார்த்து, “நம்மை அயர்ந்து சோம்பருடையராகச் செய்கின்ற வறுமையை மாய்க்கின்ற மருந்தே ! நீ விரைந்து தொழில் புரியக்கவாய் ! வெற்றிமிகுமாறு இம்மரத ஞேட்டத்தை யோடுதற்கு யாங்கள் விரும்பியதற்குக் காரணம், நின் பயனேயன்றே ? அல்லும் பகலும் உறக்கமடையாது, உயர்ந்தோங்கக் கடவாய் !” என்று கூறி அப்பால் ஓடினர். செல்லல்—வறுமை ; விளைவு—பயன்.

96. தம் துணையாமென்று வாழும் வேடரது (இலங்கைத் தாய்க்குச் செய்யும் மரதனேட்டப் பணியை, அரசியலாய்த்தார் கொண்டனரில்லையே யென்னும் நிந்தை நீங்குமாறு. மிகப் பழைய ரேமாயிய யாழும் எம்மைப் பொருட்படுத்தி இம்மாத ஞேட்டத்திற் பங்குபற்றச் செய்த இச்செயலினால் இலங்கையில் நின்று நிலைப்பேம் எனக் கூறி வேடரிருவர் ஓடினர். சிலைக்காலப் பழையோராயிய வேர் எனக், சிலைக்காலம்—கற்காலம், தனியே வில்லை யேந்திப் பிழைத்த காலம் என இரு பொருளாது.

நம்பா ராளுகை மன்றத்
 தங்கத் தவரெனவே
 சூசியுற நின்று நலங்கள் தெரித்திடு
 நல்லா ரொருவ ரொழா
 விசையுற வோடியோர் வேல்கா மேந்தி
 விளங்கு குகத்தனிசேர்ந்
 திசையொடு வாழ்வரு வென்று பணிந்தஃ...
 தீந்து வணங்கினரோ.

(வேறு)

(98) இங்கனம் பலப்பல ரியைய வோடினர்
 அங்கவர் தமுட்கொஞ்சம் பலையு மாடவன்
 மங்கலம் பொலிதர வயங்கி னொரு
 மங்கையின் கரஞ்சுருள் வழங்கி னொரோ.

(வேறு)

(99) திருமால் முதலிய தெய்வ மெலாமத்
 தெய்வத் திருநாட்டைத்
 திய தெனக்கொடு வீய விடுததொளி
 திகழ மிகுத்துறவே
 பெருமா மகிழ்வொடு மன்னவ னெருவன்
 பேணி யெழுப்பியதோர்
 பீடார் கோயில் குலாவு தெவன்துறை
 பெரிதென நின்றடைவே
 மருவார் விழுவிடை யெழுவார் மரதனின்
 மலிவோ புகலிதே
 வளர்கா வுறுக்கரை வழியே வனிதையர்
 வல்லு டவரிளையோர்
 புரிவார் தரநனி புகழ்வார் விடையொடு
 பொலிவார் விரைவுறுவார்
 புகுவா ரிறுதியில் வருவா னிசுக்கருள்
 பொனைநேர் கணிகொண்டாள்.

97. ஒடிய பாராளுமன்றத் துறுப்பினராவார், J. A. Rambukpotta M. P., Haputale.

98. வீய—வறுமையடைய ; எனக் கொடு—எனக் கொண்டு ; ஒனிதிகழ—புகழ் விளங்குமாறு ; மிகுத்துற—பெருகியடையும்படி ; ஏழுப்பியதோர்—கட்டியதொரு ; பீடார்—பெருமை பொருந்திய ; பெரிப்தென—சிறந்ததென ; அடைவே—முறையே ; அடைவே யெழுவார் எனக் மருதூர்=மருவார், அழகுபொருந்திய ; மரதனின் மலிவு—மரதனேட்டத்தாலுண்டான மகிழ்ச்சி ; வலன—வல்லமை ; புரிவு+ஆர்தர=விருப்பமநிறைய ; பொலிந்து விரைவுற்றுப் புகுவார் எனக் ; பொனை—பொன்னை ; கணி—கண்ணி.

(வேறு)

(100) மேலைமுனைக் குரியதென நீலநிறக் கடலருகே
விரித்த பச்சைக்
காலிமுகப் புல்வெளியிற் பலர்வாழ்த்த நகராண்மைக்
கழக மேயர்
ஒலைவாச் சுருளீய மாணவக ஞஞானதை
யுவந்து வாங்கிக்
கோலமுறப் புளைச்சுக்க மோடிமக ஸளாருத்தியிடங்
கொடுத்தான் மன்னே.

(101) நான்குதிசை யினுமிருந்து நால்வர்திரு வீரர்தரு
நல்ல வோலை
நான்குமொழி யினுங்கருத்து நலியாம ஸலான்றுக
நங்கை நல்லவார
நான்குகிளி மொழிவெதன நால்வர்படித் திலங்கைமக்கள்
நயக்குந் தந்தை
கோண்புகழின் பிரதமர்கைக் கொடுத்திடவாழ்த்
தெடுத்ததிரட் கூட்ட மெல்லாம்.

(வேறு)

(102) மேற்றிசை யாள ராட்சி மிகுத்துநின்
நிட்ட வாண்டு
நூற்றுமுப் பத்து மூன்றும் நோய்செய்த
நுணுக்கங் காட்ட
நூற்றுமுப் பத்து மூன்று நுண்மதிப்
புரவைத் தூது
நாற்றிசை வானிற் போக்கி நயனங்க
விழையா ராணுர்.

(103) படையெ முந்தன கொடியெ முந்தன
பரவு மங்கல விசையெ முந்தது
குடையெ முந்தன நடநி றைந்தன
கோதை மாதர்கள் குலமெ முந்தது
இடையி ஸலள்ஸிட விடமி ஸலன்றிட
வெங்க னுந்தலை யேதெ ரிந்தன
அடைசு தந்திர விழவு யர்ந்தமை
அன்று போவினி யென்று கூடுமே.

100. நகராண்மைக் கழகம்—Municipality ; கோலம்—அழகு.

101. நான்கு மொழி—தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம், அறபு ; தந்தையாசிய கோள் எனக ; புகழின்—புகழமூடுடைய.

102. நுணுக்கம்—நுண்மை.

103. குலம்—கூட்டம் ; அயர்தல்—கொண்டாடுதல் ;

(வேறு)

த பிரதிநிதி யமைவுபெறு மளவுமெங்க
ளணியார் நாட்டிற்
கூகமற விருந்தாட்சிப் பயன்கொழிக்கச் செய்திடுதல்
பண்பா மென்ன
இங்குதலை நிலையினரா மெனவிருக்கும் பெரியாரும்
எங்கள் நாட்டின்
சங்கைமலி தருநிதி யரசரும்பால் வீற்றிருந்தார்
சதுக்க மேடை.

(105) அம்மேடை மிசைநடுவே யமர்ந்திருந்த பிரதமனு

ரன்பு பூப்பு
நம்மோயின் புதல்வர்சிலர் பூமுதிரை கொண்டுபொருள்
நயக்கும் வண்ணம்
அம்மேய பாலிகைதா மரைஞாயி றணிதிங்கள்
அசோக ஞாழி
தம்மோடு புனைபேழை தனில்வாங்கிச் சுருளடைத்தார்
தழைக்க வென்றே.

(106) அப்பேழை யினைத்தாமன் றமைக்கின்ற

அடிப்படைக்கோ ரணியே யாக
வைப்பாரா யதன்மேலே மாண்பு மலி
கல்லையிட்டார் வாழி யீழும்
ஒப்பேது மியம்பரிய கொரும்புநகர்
நெளிந்திடுமா றுற்றே ராங்கு
வைப்பாகி நமைவளர்க்கும் வளநாடு
சிறக்கவென வழுத்தி ஞாரே.

(வேறு)

(107) ஐந்து கோடி யாண்டி வங்கை
யன்னை வாழ்ந்த செய்தியாம்

அறிகி ஸாத யங்ந்து சோர்த
ஸாகு மோவி னம்புவீர்
எந்த நாடு மெங்கள் தாயி
னேற்ற மென்ற மாற்றமே
எய்தி பாது யாவு நாமி
யற்றி வெற்றி யெய்துவோம்

104. பயன் கொழித்தல்—செல்வங் கொழித்தல் ; பால்—பக்கம் ; சதுக்கம்—நாற்சந்தி, (Torrington Square).

105. மோய்—தாய் ; அம்—அமகு ; மேய—மேவிய ; பாலிகை—முளைத்தட்டம் ; ஞாழி—சக்ரம்.

106. அடிப்படை—அத்திவாரம் ; வைப்பு—பொருளைப் பாதுகாத்து வைக்குமிடம்.

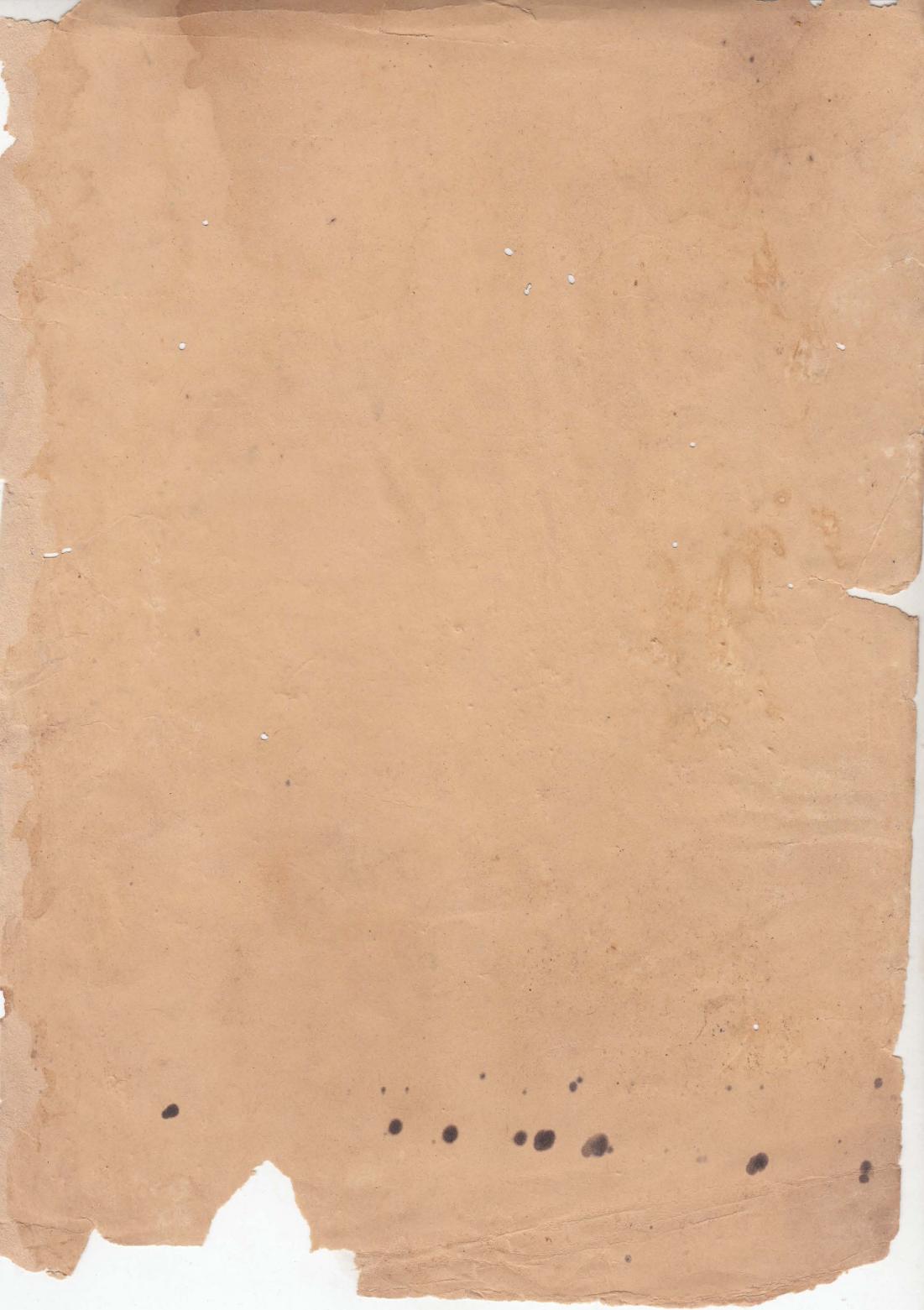
107. ஐந்து கோடி யாண்டென்றது, சம்மெனுளி மலையின் வயதை வழிமொழிந்து கூறியது.

கொந்து ஸாவு கோதை மாதர்
 குஞ்ச ரஞ்சொ ஸாடவர்
 சு-று கன்னி மார்கு லாவி
     நீடு காளை யாரெலாம்
 சிந்தை யொன்ற வந்து சேர்மின்
     சிறுமை போக்க நிறைகுவோம்
 தெய்வ நாடி தென்ன நன்மை
     செய்தி ருந்து வாழுவோம்.

(108) பலதொ மீறபெ ருக்கி நங்கள்
     பயன னிக்கு நாட்டையாம்
 பாழி லேவி பாது செல்வ
     வாழ்வினே புகுத்துவோம்
 கலையி னிற்சி றக்கு மாறு
     கவினு றப்பு துக்குவோம்
 கற்ற வாறு செயலில் னின்று
     காட்டி யுண்மை நாட்டுவோம்
 மலையி னைக்க ரைப்ப தெனு
     மறுக வின்றி முயலு வோம்
 வளர்வ தற்க டுக்க னேரின்
     வலிதெ திரந்து களைகு வோம்
 தலையினைக் கொடுத்து மெங்கள்
     தாய்சி றக்க விழைகு வோம்
 தாழ்வி லேய மிழுந்தி பாது
     தலைநி மிர்ந்து சூழவமே.

107. கொந்து—பூங்கொத்து; குஞ்சரஞ் சொலாடவர—யானை யென்று சொல்லத்தகும் ஆடவர்; காளையார்—வாலிபர்; தெய்வ நாடு—இந்திரவலகு.

108. மறுகல்—சழலல்; மறுகவின்றி என்பது சன்னு அசைவின்றி (உறுதியுடன்) என்னும் பொருட்டு.

பிரசர கட்டுப்பாட்டுப் பகுதியினரால் வெளியிடப்பட்டு
இலங்கை அரசினர் அச்சியந்திரசாலையிற்
படிப்பிக்கப்பற்று,
கொழும்பு

1950